

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ...../ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

“ຮ່າງ” ດໍາລັດ
ວ່າດ້ວຍວຽກງານຊົນເຜົ່າ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບ ປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ທັນວາ 2015;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງ ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງພາຍໃນ, ສະບັບເລກທີ..... ລົງວັນທີ.....

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ
ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ກໍານົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາຊົນເຜົ່າມີຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມ ສາມັກຄີປອງດອງ, ຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແນໃສ່ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງສິດຜົນ ປະໂຫຍດອັນຊອບທໍາ ແລະ ໃຫ້ຊົນເຜົ່າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າ ແມ່ນບັນດາການເຄື່ອນໄຫວຄຸ້ມຄອງລັດ ກ່ຽວກັບການກໍານົດນະ ໂຍບາຍ, ນິຕິກໍາ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ຊົນເຜົ່າມີຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ, ເຄົາລົບ ນັບຖືເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ພ້ອມກັນພັດທະນາ ແລະ ຮັບປະກັນສິດຜົນປະໂຫຍດອັນ ຊອບທໍາຂອງຊົນເຜົ່າ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ຊົນເຜົ່າ** ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຄົນໜຶ່ງ ທີ່ມີເອກະລັກທາງດ້ານພາສາປາກເວົ້າ, ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຕິດພັນກັບຊື່ເອີ້ນ ແລະ ມີພື້ນຖານວັດທະນະທຳອັນດຽວກັນ; ຊົນເຜົ່າໃນດຳລັດສະບັບນີ້ໝາຍເຖິງ ຊົນເຜົ່າທີ່ທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂອງລັດ ໂດຍສະເພາະເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ-ທຸລະກັນດານ.
2. **ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ມີບົດບາດ, ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທິດສະດີ ຫຼື ພຶດຕິກຳ ສັງຄົມໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ສາມາດເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. **ຄວາມສະເໝີພາບ** ໝາຍເຖິງ ສະພາວະທີ່ສະມາຊິກຂອງສັງຄົມໄດ້ຮັບໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ບົນພື້ນຖານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ປັດສະຈາກການຈຳແນກໃດໆ;
4. **ຮີດ** ໝາຍເຖິງ ງານບຸນ ຫຼື ພິທີກຳ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະເດືອນໃນຮອບວຽນຂອງປີໜຶ່ງ;
5. **ຄອງ** ໝາຍເຖິງ ໜ້າທີ່ ທີ່ແຕ່ລະຄົນ, ບ້ານ, ຄອບຄົວປະຕິບັດຕໍ່ກັນ;
6. **ປະເພນີ** ໝາຍເຖິງ ລະບຽບແບບແຜນການປະພຶດຂອງຄົນເຮົາທີ່ສືບສານມາແຕ່ດຶກດຳບັນມາຮອດປັດຈຸບັນ;
7. **ເທດສະການ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດງານບຸນປະເພນີ ແລະ ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງຕ່າງໆ ປະຈຳຊາດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ;
8. **ນິທັດສະການ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດສະແດງຜົນງານການຜະລິດສິນຄ້າ, ຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກິດຈະກຳ ໃຫ້ມວນຊົນທີ່ຈັດຂຶ້ນບໍ່ເປັນປົກກະຕິ ແລະ ບໍ່ເປັນລັກສະນະປະເພນີ ຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກທາງການ ເພື່ອໃຫ້ມວນຊົນໄດ້ທ່ຽວຊົມ, ຊື້, ຂາຍ, ແລກປ່ຽນ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ມາດຕະຖານການກຳນົດຊົນເຜົ່າ

ການກຳນົດຊົນເຜົ່າຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ ສາມ ມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ພາສາປາກເວົ້າ;
2. ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຕິດພັນກັບຊື່ເອີ້ນ;
3. ຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳ.

ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ລັດຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານຊົນເຜົ່າ ດ້ວຍການເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ປະຕິບັດສິດສະເໝີພາບ ຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ, ປົກປັກຮັກສາເສີມຂະຫຍາຍຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີ, ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ຊົນເຜົ່າ ຕ່າງໆ ມີຄວາມພູມໃຈໃນຊົນເຜົ່າຂອງຕົນເອງ, ແກ້ໄຂຄວາມໂຕນກັນທາງດ້ານການພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ພູມປັນຍາຂອງຊົນເຜົ່າ.

ລັດບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການກະທຳທີ່ເປັນການແບ່ງແຍກ ແລະ ການປະພຶດທີ່ເປັນການຈຳແນກພາຍໃນຊົນເຜົ່າ ແລະ ລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ.

ມາດຕາ 6 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ການປະຕິບັດວຽກງານຊົນເຜົ່າມີຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ພ້ອມກັນປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ;
3. ຮັບປະກັນ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊົນເຜົ່າຢ່າງເປັນເອກະພາບ, ເສີມຂະຫຍາຍຫົວຄິດປະດິດສ້າງຂອງຊົນເຜົ່າ;
4. ອະນຸລັກ ແລະ ເຄົາລົບພາສາເວົ້າ, ຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ວັດທະນະທຳ ທີ່ດີງາມຂອງຊົນເຜົ່າ.

ມາດຕາ 7 ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ມີພັນທະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດວຽກງານຊົນເຜົ່າຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃນການເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານຊົນເຜົ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊົນເຜົ່າຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 9 ກອງປະຊຸມຜູ້ຊີງຄຸນວຸດທິ ແລະ ງານມະໂຫລານວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າ

ກອງປະຊຸມຜູ້ຊີງຄຸນວຸດທິ ແລະ ງານມະໂຫລານວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າ ຢູ່ໃນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈັດຂຶ້ນ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ຫ້າປີ ເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼື ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ.

ສຳລັບຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງຈັດຂຶ້ນ ສາມປີ ເທື່ອໜຶ່ງ ຫຼື ຕາມເງື່ອນໄຂ ຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 10 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊົນເຜົ່າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາ ສາດ, ຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາ, ຫັດສະນະສຶກສາ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານ ວິຊາການ, ຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກ ງານຊົນເຜົ່າໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ຫັນສະໄໝ, ປະຕິບັດສົນທິ ສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນພາຄີ.

ໝວດທີ II

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ

ມາດຕາ 11 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ;
2. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການລົງທຶນ ແລະ ການນຳໃຊ້ທ່າແຮງ;
3. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສຶກສາ;
4. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ;
5. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ;
6. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສ້າງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ;
7. ວຽກງານຊົນເຜົ່າຕໍ່ຜູ້ຊີງຄຸນວຸດທິ;
8. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
9. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມ;
10. ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 12 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ບັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ເພື່ອໃຫ້ຊົນເຜົ່າເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
2. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມຈັດສັນຊົນເຜົ່າທີ່ຢູ່ເຂດທຸລະກັນດານ ແລະ ຂາດເງື່ອນໄຂໃນການພັດທະນາ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການດຳລົງຊີວິດ, ເຂດທີ່ຖືກໂຄງການພັດທະນາ, ເຂດທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ມາສູ່ເຂດທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການພັດທະນາ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຈັດສັນອາຊີບຄົງທີ່ຢ່າງເໝາະສົມໃຫ້ຊົນເຜົ່າ ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ດີຂຶ້ນ;
3. ສ້າງກົນໄກບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊົນເຜົ່າ, ລັດ ແລະ ເອກະຊົນ;
4. ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ, ໂຄງການໃນການພັດທະນາຊົນນະບົດ ທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ ແລະ ຄຳປະກັນສະບຽງອາຫານແບບຍືນຍົງ;
5. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ການບໍລິການເຂົ້າສູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເພື່ອສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ຊົນເຜົ່າ;
6. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຜະລິດຕະພັນທັດຖະກຳຊົນເຜົ່າທີ່ມີທ່າແຮງ, ເປັນເອກະ ລັກສະເພາະ ແລະ ເປັນມູນເຊື້ອຂອງຊົນເຜົ່າໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
7. ຫັນການຜະລິດແບບທຳມະຊາດ ໄປສູ່ການຜະລິດທີ່ນຳໃຊ້ ເຕັກນິກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຍົກສູງຜະລິດຕະພາບຂອງການຜະລິດ, ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜະລິດ, ສະຫະກອນກະສິກຳ ແລະ ຂະຫຍາຍ ຫຼື ສ້າງຕະຫຼາດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍ;
8. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ສິນເຊື້ອ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນໃນພື້ນທີ່, ສົ່ງເສີມຜູ້ປະກອບການສຳລັບເຂດຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ທຸລະກັນດານທີ່ທຸກຍາກ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 13 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການລົງທຶນ ແລະ ນຳໃຊ້ທ່າແຮງ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການລົງທຶນ ແລະ ນຳໃຊ້ທ່າແຮງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງລັດ ເຂົ້າໃນການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ຈຳເປັນພື້ນຖານ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມດ້ານເຕັກນິກ-ວິຊາການ, ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກຢ່າງມີຈຸດສຸມ;
2. ສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃສ່ການຜະລິດກະສິກຳ ດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານການເງິນ, ທະນາຄານ, ກະສິກຳສະອາດ, ເປີດກວ້າງການຕະຫຼາດ, ການຄຸ້ມຄອງ-ການຜູກມັດທາງດ້ານລາຄາ, ການເກັບອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຕິດພັນກັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່, ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງຊົນເຜົ່າ, ແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດສານອາຫານ ແລະ ປັບປຸງສຸຂະອະນາໄມ;
4. ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເພື່ອຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະໃຫ້ຊົນເຜົ່າທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ;
5. ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ທຶນຂອງເອກະຊົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການພັດທະນາເສດຖະກິດຢູ່ຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກເປັນຕົ້ນຕໍ;
6. ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງນະໂຍບາຍການລົງທຶນຢູ່ຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດທ່າງໄກສອກ ຫຼີກໃຫ້ຈະແຈ້ງ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນຈາກພາກເອກະຊົນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍນຳໃຊ້ແຮງງານໃນພື້ນທີ່;
7. ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງເປັນກຸ່ມການຜະລິດ, ກຸ່ມການເກັບຊື້ ແລະ ມີຄັງແຮ ເພື່ອສາມາດຫຼຸດຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດ, ມີຄວາມສາມາດຕໍ່ລອງທາງດ້ານການຈຳໜ່າຍ, ລາຄາ ແລະ ມີຫຼັກຄ້າ ປະກັນໃນການກູ້ຢືມເງິນຈາກສະຖາບັນການເງິນ;
8. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ, ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຕາມມູນເຊື້ອ ແລະ ເປັນເອກະລັກຂອງຊົນເຜົ່າຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງ, ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ກາຍເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 14 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສຶກສາ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສຶກສາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານການສຶກສາໃຫ້ທົ່ວເຖິງໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ທ່າງໄກສອກຫຼີກ;

2. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ນັກຮຽນຊົນເຜົ່າຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ ໃຫ້ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍເຂົ້າຮຽນ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ໃຫ້ບູລິມະສິດໃນການເຂົ້າຮຽນວິຊາຊີບ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ໃນການຍົກລະດັບຂອງຄູສອນ, ບັບປຸງວິທີສອນຂອງຄູສອນ ຫ້ອງດ່ຽວ ແລະ ຫ້ອງຄວບ, ສະໜອງພະນັກງານຄູໃຫ້ເໝາະສົມກັບຈຳນວນນັກຮຽນ ຢູ່ເຂດຊົນນະ ບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ;
4. ບັບປຸງລະບົບໂຮງຮຽນສາມັນກິນນອນຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທີ່ຕັ້ງພູມລຳ ເນົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເດັກນ້ອຍຊົນເຜົ່າໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ພັດທະ ນາຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນພາສາລາວ ເພື່ອຜັນສຽງໃຫ້ຖືກຫຼັກໄວຍາກອນ;
5. ຍົກສູງຄຸນນະພາບລະບົບໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ, ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຄູ ຊົນເຜົ່າ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ເພີ່ມເຕີມຕົວອັກສອນ, ພະຍັນຊະນະທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ມີຕົວອັກສອນ ແລະ ພະຍັນຊະນະລາວ ທີ່ສາມາດຜັນສຽງໄດ້ຕາມສຳນຽງຂອງຊົນເຜົ່າ;
7. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ວິໄສທັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 15 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ ມີດັ່ງນີ້:

1. ບັບປຸງ, ກໍ່ສ້າງໂຮງໝໍ້ນ້ອຍ ແລະ ຕູ້ຢາປະຈຳບ້ານ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໃຫ້ສາມາດຮອງຮັບການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງຊົນເຜົ່າ;
2. ຍົກສູງຄຸນນະພາບ ການບໍລິການທາງດ້ານການແພດເປັນຕົ້ນ: ການປິ່ນປົວ ແລະ ພື້ນຟູໜ້າທີ່ການ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ແລະ ການຄວບຄຸມພະ ຍາດຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ;
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍປິ່ນປົວແບບບໍ່ເສຍຄ່າສຳລັບຊົນເຜົ່າຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບສະພາບຕົວຈິງ ໂດຍສະເພາະນະໂຍບາຍເກີດລູກ ແລະ ການປິ່ນປົວເດັກ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ ຫ້າປີ ບໍ່ເສຍຄ່າ;
4. ສະໜອງນ້ຳສະອາດ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມໃນຊົນນະບົດ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດ ເຂົ້າເຖິງນ້ຳສະອາດ ແລະ ມີການນຳໃຊ້ວິດຖ່າຍຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ຫຼາຍກ່ວາເກົ່າ;
5. ສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍ, ຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການ ບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກຢ່າງທົ່ວເຖິງ;
6. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງພະນັກງານແພດແບບຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ປະຈຳການຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ;

7. ສ້າງພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ເປັນຄົນຊົນເຜົ່າທັງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍໃຫ້ໄດ້ຄຸນນະພາບປະຈຳຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ;
8. ຂະຫຍາຍຕາຫ່າງການປົນປົວລົງສູ່ເຂດຊົນນະບົດ ໂດຍນຳໃຊ້ແບບແຜນວິທະຍາສາດການແພດທີ່ທັນສະໄໝໃໝ່ ສົມທຽບແບບແຜນພື້ນເມືອງ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
9. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການສ້າງບ້ານສາທາລະນະສຸກແບບຢ່າງ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
10. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ ມີຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການຮັກສາສຸຂະພາບ, ກັນພະຍາດ, ການບໍລິໂພກທີ່ຖືກຫຼີກອະນາໄມ ແລະ ໂພຊະນາການ ໂດຍມີການເຜີຍແຜ່ ແລະ ບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາແຕ່ຂັ້ນອະນຸບານຂຶ້ນໄປ;
11. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ຊົນເຜົ່າຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຂອງການຖືພາກ່ອນເກນອາຍຸ ແລະ ການແຕ່ງງານລະຫວ່າງບຸກຄົນທີ່ຢູ່ໃນຕະກຸນຊົງຊາວດຽວກັນ ຫຼື ເປັນຍາດໃກ້ຊິດກັນ.

ມາດຕາ 16 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງເສີມການອະນຸລັກວັດທະນະທຳທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ເປັນມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊົນເຜົ່າ;
2. ສົ່ງເສີມກິດຈະກຳຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະ, ວັນນະຄະດີ ແລະ ດົນຕີພື້ນເມືອງ ທີ່ເປັນເອກະລັກຂອງຊົນເຜົ່າ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊຸດຄົ້ນ, ພິ້ນຟູ, ອະນຸ ລັກຮັກສາ; ເສີມຂະຫຍາຍບັນດາບ້ານແບບຢ່າງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ບ້ານຕົວແບບທີ່ມີຫຼາຍຊົນເຜົ່າຢູ່ຮ່ວມກັນ;
3. ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊົນເຜົ່າໄດ້ສືບທອດມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳ ອັນດີງາມຂອງຕົນ ແລະ ປະລະປະເພນີ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ, ກົດຂວາງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຊົນເຜົ່າ;
4. ສົ່ງເສີມໃຫ້ຊົນເຜົ່າສ້າງສະໂມສອນບ້ານ, ຈັດງານວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າ, ງານປະເພນີປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ, ນິທັດສະການ, ເທດສະການ ແລະ ງານບຸນສຳຄັນ ທີ່ສື່ເຖິງເອກະລັກວັດທະນະທຳ, ວິຖີການດຳລົງຊີວິດຂອງຊົນເຜົ່າ;
5. ສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ຊົນເຜົ່າ ມີການອະນຸລັກປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີ ທີ່ເອກອ້າງທະນົງໃຈຂອງຕົນເອງ;
6. ເຄົາລົບນັບຖືຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍສີສັນຂອງກັນ ແລະ ກັນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນກໍ່ສ້າງວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ຂອງຊາດ;
7. ຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ການແລກປ່ຽນວັດທະນະທຳລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

8. ສົ່ງເສີມ ການສ້າງຜະລິດຕະພັນຫັດຖະກຳຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ສ້າງເຂດທ່ອງທ່ຽວ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າແບບຍືນຍົງ;
9. ສົ່ງເສີມການພື້ນຟູ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ສືບທອດມູນເຊື້ອ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງ ມໍລະດົກດ້ານວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນເອກະລັກອັນດີງາມຂອງຊົນເຜົ່າ;
10. ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມຂອງຊົນເຜົ່າຢ່າງຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 17 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສ້າງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສ້າງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ບັນຈຸ, ສັບຊ້ອນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຊົນເຜົ່າ ເຂົ້າໃນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ພັກ-ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ບຳລຸງກໍ່ສ້າງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນວິຊາການ ຂອງຊົນເຜົ່າຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານທິດສະດີ, ວິຊາສະເພາະ ແລ້ວກັບຄືນໄປປະ ຈຳຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນພະນັກງານ ຫຼັກແຫຼ່ງຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວ;
3. ສົ່ງເສີມການປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ໄປປະຕິບັດໜ້າທີ່ ວຽກງານຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ-ທຸລະກັນດານ ຕິດພັນກັບການສ້າງພະນັກງານກັບ ທີ່ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ເອົາໃຈໃສ່ກໍ່ສ້າງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຫຼັກແຫຼ່ງທີ່ເປັນຊົນເຜົ່າ, ສົ່ງເສີມບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ ຫຼື ພະນັກງານສືບທອດຊົນເຜົ່າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ;
5. ກຳນົດແຜນໃນການບຳລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຊົນເຜົ່າແຕ່ລະເປົ້າ ໝາຍ, ແຕ່ລະປະເພດຢ່າງຮັດກຸມ.

ມາດຕາ 18 ວຽກງານຊົນເຜົ່າຕໍ່ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າຕໍ່ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງ ພັກ-ລັດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິຂອງຊົນເຜົ່າ;
2. ກຳນົດມາດຕະຖານເງື່ອນໄຂ ແລະ ເກັບກຳບັນຊີຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິຊົນເຜົ່າ;
3. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິຂອງບັນດາຊົນເຜົ່າຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 19 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ, ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ໃຫ້ຊົນເຜົ່າເປັນພາສາຊົນເຜົ່າ ຫຼື ຜ່ານຜູ້ແປພາສາ, ຜ່ານສື່ສິ່ງພິມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ;
2. ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ຊົນເຜົ່າສາມາດນຳໃຊ້ບໍລິການໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ;
3. ສ້າງ, ປັບປຸງລາຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ ທີ່ເປັນພາສາຊົນເຜົ່າຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດໜ່າງໄກສອກຫຼີກໃຫ້ທົ່ວເຖິງ.

ມາດຕາ 20 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ນະໂຍບາຍດ້ານການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ປັບປຸງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ;
2. ຈັດສັນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນໂດຍໃຫ້ຊົນເຜົ່າມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ, ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ແລະ ດຳລົງຊີວິດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ສ້າງລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຊຸດຄົ້ນນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ, ສົ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມດ້ວຍການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ປຸກລະດົມການປະຕິບັດກົດໝາຍກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
5. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ດ້ວຍການຈັດສັນອາຊີບຄົງທີ່ ແລະ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ຊົນເຜົ່າ;
6. ດຳເນີນການສຶກສາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງຊົນເຜົ່າເພື່ອສ້າງແຜນກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 21 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມີດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງ, ປັບປຸງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ເຂດຍຸດທະສາດ, ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດຊາຍແດນທີ່ຕິດພັນກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫັນລົງກໍ່ ສ້າງຮາກຖານການເມືອງພັດທະນາຊົນນະບົດ, ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງທ່າສະໜາມປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບສາມຂັ້ນ, ແກ້ໄຂໜີ້ແໜງທີ່ກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ແລະ ປະຕິບັດວຽກງານສາມສ້າງ;
2. ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດ, ແນວທາງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ຊົນເຜົ່າຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈດ້ວຍເນື້ອໃນ, ຮູບການ, ວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງກັບແຕ່ລະເຂດ ແລະ ແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ;
3. ປັບປຸງວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໂດຍໃຫ້ຊົນເຜົ່າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງຄົມ;
4. ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ການຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ ແລະ ແກ້ໄຂການເຄື່ອນຍ້າຍຖິ່ນຖານພູມລຳເນົາທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ກໍ່ສ້າງ, ປັບປຸງຕາໜ່າງ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢູ່ຂັ້ນຮາກຖານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໜັກແໜ້ນ ດ້ວຍວິທີການສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດ, ສິລະປະຍຸດ, ຍຸດທະວິທີ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
6. ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຍ້ອງຍໍ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈໃຫ້ແກ່ຊົນເຜົ່າ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ໝວດທີ III

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 22 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການແບ່ງແຍກ, ຈຳແນກ, ສ້າງຄວາມຂັດແຍ່ງ, ຄວາມບໍ່ລະປັກກັນ ແລະ ຄວາມໝົນປະໝາດສຽດສີ ທີ່ເປັນສາເຫດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຕໍ່ກັນລະຫວ່າງພາຍໃນເຜົ່າດຽວກັນ ແລະ ຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ;
2. ສວຍໃຊ້ບັນຫາກ່ຽວກັບຊົນເຜົ່າເພື່ອໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ວັດທະນະທຳ ແບບແຜນດຳລົງຊີວິດທີ່ຂັດກັບຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂອງເຜົ່າ ແລະ ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

3. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 23 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ

ຫ້າມພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ມີພຶດຕິກຳດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ແລະ ພັກພວກ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ຂາດຈັນຍາບັນ, ໃຫ້ການບໍລິການທີ່ບໍ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແລະ ລະບຽບການ;
3. ປອມແປງເອກະສານ, ກົດໝ່ວງຖ່ວງດຶງ ແລະ ເຮັດເອກະສານກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ;
4. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ IV

ການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ມາດຕາ 24 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊົນເຜົ່າຢ່າງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງພາຍໃນ ເປັນເຈົ້າການຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ໃນການປະ ສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊົນເຜົ່າ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງພາຍໃນ;
- ພະແນກພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ຫ້ອງການພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
- ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 25 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊົນເຜົ່າ ກະຊວງພາຍໃນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຕາມຂອບເຂດ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;

2. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
3. ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງນິຕິກຳ, ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
4. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
5. ສ້າງກົນໄກ ແລະ ລະບຽບການໃຫ້ຊົນເຜົ່າໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການປົກສາຫາລື, ປະກອບຄຳຄິດເຫັນ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
6. ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊົນເຜົ່າ;
7. ຄົ້ນຄ້ວາ, ນຳສະເໜີຂັ້ນເທິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ພົວພັນເຖິງບັນຫາຊົນເຜົ່າຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
8. ພັດທະນາ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃຫ້ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ນຳເອົາຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມໃຫ້ແກ່ບັນດາຊົນເຜົ່າ;
9. ປະຕິບັດການແບ່ງງານ, ແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
10. ເກັບກຳ, ສັງລວມຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອລາຍງານຂັ້ນເທິງ;
11. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊົນເຜົ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນດຳລັດສະບັບນີ້ພ້ອມທັງສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 26 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ພະແນກພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
2. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ກະຊວງພາຍໃນ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
3. ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາພະແນກການ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊົນເຜົ່າ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳສະເໜີຂັ້ນເທິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ພົວພັນເຖິງບັນຫາຊົນເຜົ່າຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ສ້າງແຜນບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊົນເຜົ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານກະຊວງພາຍໃນ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າຕາມການມອບໝາຍ;
8. ເກັບກຳ, ສັງລວມຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອລາຍງານກະຊວງພາຍໃນ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 27 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ຫ້ອງການພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
2. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ແລະ ເຈົ້ານະຄອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
3. ເປັນເຈົ້າການໃນການປະສານສົມທົບກັບບັນດາຫ້ອງການ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຊົນເຜົ່າ;

4. ຄົ້ນຄ້ວາ, ນຳສະເໜີຂັ້ນເທິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ພົວພັນເຖິງບັນຫາຊົນເຜົ່າຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ສ້າງແຜນບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຕິດຕາມ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊົນເຜົ່າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານ ພະແນກພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ແລະ ເຈົ້ານະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ເກັບກຳ, ສັງລວມຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອລາຍງານພະແນກພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ແລະ ເຈົ້ານະຄອນ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ອົງການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກລະດົມ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ, ນຳພາປະຊາຊົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາພິຈາລະນາ, ໂກ່ເກ່ຍ, ແກ້ໄຂ, ຄຳຮ້ອງ ແລະ ຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ອະນຸລັກ, ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອ, ວັດທະນະທຳ, ຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂອງຊົນເຜົ່າ;
4. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ນຳພາປະຊາຊົນເຄົາລົບນັບຖື ຮີດ, ຄອງ, ປະເພນີອັນດີງາມຂອງກັນ ແລະ ກັນ;
5. ຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສະຖິຕິກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນມີສິດ, ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການພາຍໃນ, ເປັນເຈົ້າການໃນ ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍນະ ໂຍບາຍຊົນເຜົ່າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເປັນອັນລະອຽດ, ຊີ້ນຳ-ນຳພາ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ ຕາມພາລະ ບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ສະຫຼຸບ, ລາຍງານໃຫ້ ກະຊວງພາຍໃນ ເພື່ອສັງລວມລາຍງານ ລັດຖະບານ ແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ V

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 30 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 31 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດ ສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ບັບໄໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ ຫຼື ລົງໂທດ ທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ໝວດທີ VI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 32 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕະຫຼອດຮອດປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມອບໃຫ້ ກະຊວງພາຍໃນ ອອກຄຳແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 33 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ພາຍຫຼັງ
ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທ້າ ວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ. ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ໂຄງຮ່າງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

- ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ
- ມາດຕາ 2 ວຽກງານຊົນເຜົ່າ
- ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍສັບ
- ມາດຕາ 4 ມາດຕະຖານການກຳນົດຊົນເຜົ່າ
- ມາດຕາ 5 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ
- ມາດຕາ 6 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ
- ມາດຕາ 7 ພັນທະກ່ຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ
- ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້
- ມາດຕາ 9 ກອງປະຊຸມຜູ້ຊີງຄຸນຈຸດທີ ແລະ ງານມະໂຫລານວັດທະນະທຳຊົນເຜົ່າ
- ມາດຕາ 10 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ໝວດທີ II

ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ

- ມາດຕາ 11 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ
- ມາດຕາ 12 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດເສດຖະກິດ
- ມາດຕາ 13 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການລົງທຶນ ແລະ ນຳໃຊ້ທ່າແຮງ
- ມາດຕາ 14 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສຶກສາ
- ມາດຕາ 15 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ
- ມາດຕາ 16 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດວັດທະນະທຳ
- ມາດຕາ 17 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສ້າງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ
- ມາດຕາ 18 ວຽກງານຊົນເຜົ່າຕໍ່ຜູ້ຊີງຄຸນຈຸດທີ
- ມາດຕາ 19 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ
- ມາດຕາ 20 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
- ມາດຕາ 21 ວຽກງານຊົນເຜົ່າໃນຂົງເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ໝວດທີ III

ຂໍ້ຫ້າມ

- ມາດຕາ 22 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ
- ມາດຕາ 23 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ

ໝວດທີ IV
ການຄຸ້ມຄອງກຽວກັບວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ມາດຕາ 24 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊົນເຜົ່າ

ມາດຕາ 25 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພາຍໃນ

ມາດຕາ 26 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ມາດຕາ 27 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການອື່ນທີ່ກຽວຂ້ອງ

ໝວດທີ V
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 30 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ມາດຕາ 31 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ໝວດທີ VI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 32 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມາດຕາ 33 ຜົນສັກສິດ